

רע"פ 1370/17 - בן נעים אליהו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 1370/17

לפני:
המבקש:

כבוד השופט א' שהם
בן נעים אליהו

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דין בית המשפט המחוזי מרכז-lod, מיום 24.1.2017, בעפ"ג 46709-07-16, שנთן על כב' השופטים: א' טל – נשיא; ז' בוסtan; ש' בורנשטיין

בשם המבקש:

עו"ד אבי עמירם

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-lod (כב' השופטים: א' טל – נשיא; ז' בוסtan; ש' בורנשטיין), בעפ"ג 46709-07-16, מיום 24.1.2017. בגיןו של פסק הדיון, נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטת ג' ציגלר), בת"פ 14793-08-13, מיום 19.6.2016.

2. بد בבד עם הבקשת רשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהחלטתי מיום 19.2.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר, עד אשר תוכרע הבקשת רשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

3. המבקש הורשע, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בשני אישומים אשר מונה כתוב אישום מתוקן שהוגש נגדו, המיחס לו ביצוע עבירות סמיים. באישום הראשון מדובר בביצוע עבירות של הספקת סם, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); סחר בסם, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים; והחזקת צרכים לצורך עבריות סמים, לפי סעיף 9 לפקודת הסמים המסוכנים. בגדבי האישום השני, מוכיח לבקשת ביצוע עבירה של הספקת סם, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

4. ביום 19.6.2017, גזר בית משפט השלום את דין של המבוקש, ובנוסף, הכריז עליו כסוחר סמים. בबאו לקבוע את מתחם העונשה ההולם, התייחס בית משפט השלום אל רצף המעשים שבוצעו במסגרת האישום הראשון כאלו אירע אחד, וראה את האישום השני כאירוע נפרד. בית משפט השלום עמד על החומרה הכרוכה ביצוע עבירות הסמים, ובמיוחד שעה שמדובר בעבירות שעוניין הפצת הסם, אשר גורמות לפגיעה קשה הציבור המשתמשים והמתמכרים לסמים, ובאופן עקיף גם בחברה כולה. עוד ציין בית משפט השלום את מדיניות העונשה המחייבת הנוהגת בעבירות מסווג זה, הכללת, לא אחת, רכיב של מסר בפועל. אשר לאישום הראשון, הטעים בית משפט השלום, כי נסיבותיוAINER קלות שכן עסקין בתקופה לא מבוטלת, בת חודשיים, במהלך סחר המבוקש בסם מסווג חשש באמצעות עסקו, אשר שימושו חוקי לביצוע עסקאות בסמים, והיווה כתובות להשתתת הסמים ולהספקתם "לכל דרוש". עוד הוסיף בית משפט השלום, כי במסגרת העבירות המיוחסות למבוקש, בגין האישום הראשון, הוא סיפק סם לאחר, באופן המלמד על מיענותו, תכנון ותחום, ועל כך שהմבוקש עצמו שימש כחוליה ממשמעותית בשרשראת הספקת הסם. בית משפט השלים עמד בנוסף, על שיחות טלפון שנייהו של המבוקש עם אחרים, אשר הוקלטו והגשו לו במסגרת הטיעונים לעונש, מהן עולה כי המבוקש הפגין שליטה בתחום עסקאות הסמים, ופעל במסגרת זו בדבר שבשגרה. על יסוד האמור, קבע בית משפט השלום, בהזיכרו את מדיניות העונשה הנוהגת בעבירות דומות, כי מתחם העונשה בגין האישום הראשון, ינוו בין 12-24 חודשים מסר לרצוי בפועל. בכל הנוגע לאיושם השני, ציין בית משפט השלום, כי עסקת הסמים توامة מראש, כאשר הסם שסופק היה בכמות גדולה, של מעל אלפיוגרם וחצי של חיש. על כן, קבע בית משפט השלום, כי מתחם העונשה עבור האישום השני, ינוו בין 10 ל-20 חודשים מסר לרצוי בפועל. לאחר זאת, החליט בית משפט השלים לקבוע עונש כולל לשני האירועים, כחלק ממסת עברינית אחת, בה נגה המבוקש.

לצורך קביעת עונשו של המבוקש, התייחס בית משפט השלום לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה. בית משפט השלים ציין, בהקשר זה, כי למורת שאין לhabi לhabi בעבירות סמים, והסתמכויותיו עם החוק הן ישות, הרי שהוא חוזר לمعالג הפשע, ביצוע עבירות חמורות, וניכר עליו כי לסמים היה חלק ממשי בחייו, תוך שהוא מנוהל אורח חיים התמכרות. עוד הוסיף בית משפט השלום, כי המבוקש לא השתלב בהליך הטיפול ברכיניות יתרה, לא הפנים במלואה את חומרת העבירות שביצוע, כאשר גישתו תוארה על ידי שירות המבחן כ"מקלה ומתחמת". בនוסף, זקף בית משפט השלום לחובתו של המבוקש, קיומו של סיכון להישנות מעשים מסווג זה בעתיד. אשר להליך הטיפול שבו השתלב המבוקש באופן פרטני, בעקבות ההליך המשפטי הנווכחי, ציין בית משפט השלום, כי תוכאותיו עדין אין ידועות, למורתו של שלוש שנים מאז בוצעו העבירות. על כן, סבר בית משפט השלום, כי לא ניתן להעיר או לצפות כיצד יסתהים הליך השיקום, אף שציין כי המבוקש יצא מمعالג השימוש בסמים, והוא מתמיד בשיתוף הפעולה הנדרש ממנו. בנסיבות אלה, קבע בית משפט השלום, כי "אין זה המקורה בו ניתן לומר שקיים אינטרס שיקומי מובהק, אשר מצדיק חריגה ממתחמי העונשה [...] והעונש יקבע בהתאם לתוך המתחם תוך התחשבות גם בנסיבות המקלות". לצד זאת, התייחס בית משפט השלים לקולה, בין היתר, לנסיבותו האישיות של המבוקש, שהינו נשוי ואב לחמשה ילדים; לעובדה כי המבוקש היה נתן במעטך בשלושה חודשים; לכך שהhabi נטל אחריות על מעשיו, והביע חרטה ובושא על ביצועם; ולהתמודתו של המבוקש בהליך הטיפול ובמקום עובdotno.

לאחר זאת, השית בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 16 חודשים מסר לרצוי בפועל, בኒקי ימי מעצרו; 8 חודשים מסר על תנאי, לבלי עבורי המבוקש כל עבירה מסווג פשוט, על פי פקודת הסמים המסוכנים, במעטך

שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר; 4 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף יעבור המבוקש כל עבירה מסווג עונן, על פי פקודות הנסים המוסכמים, במשך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר; קנס בסך 4,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורה; ו-7 חודשים פסילה מלאקביל או להחזקין רישיון נהיגה, החל מיום שחררו מהמאסר. כמו כן, החלטת בית משפט השלום לחلط רכב מסווג מאזדה השיר למבקר, וסכום של כ-220,000 ₪ במזומנים.

5. המבוקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר נسب הן על חומרת עונשו והן על ההחלטה החילוט בעניינו. בפסק דין, מיום 24.1.2017, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור על שני חלקיו, בציינו כי הוא תמים דעתם עם בית משפט השלום בעניין חומרת מעשיו של המבוקש, וכי מתחם הענישה אשר נקבע בגין כל אחד משני האישומים הינו מוצדק, ומشكף נוכנויות הענישה הנוגatte ואות נסיבות ביצוע המעשים. בית המשפט המחוזי עמד על כל שמדובר במעשים מתוכנים, אשר בוצעו במהלך של חודשים ימים, וכללו, בין היתר, שימוש בקיוסק שבבעלות המבוקש ואשתו. בית המשפט המחוזי הבHIR בנוספ, כי אין בשיתוף הפעולה של המבוקש עם שירות המבחן ומרכז "התחליה חדשה", משומם ביטוי להליך שיקומי, המצדיק חריגה לkolלה מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום. לבסוף, ציין בית המשפט המחוזי, כי בית משפט השלום התחשב כראוי, במסגרת גזר דין, בנסיבותו האישיות של המבוקש ובהודאותו באשומות שייחסו לו, ולפיכך דחה את ערעורו בעניין חומרת עונשו. כמו כן, נדחה הערעור בנושא חילוט הרכוש.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשת רשות הערעור שלפניי, מיג המבוקש על חומרת העונש שהושת עלי. לטענת המבוקש, יש ליתן משקל בכורה לשיקום "הארוך והמושך" שעבר ולגמלו מסמיים, ולהתחשב בנסיבותו האישיות, תוך חריגה לkolלה מתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום. לשיטתו של המבוקש, קליאתו מ האחורי סוג ובריח למשך 16 חודשים, תגרור פגיעה קשה בהליך השיקומי שבו הוא נתון, ותקרב אותו אל אוכלוסייה עברינית. בנוספ, חזר המבוקש על הנסיבות לkolלה, אשר בהן מתבקש בית משפט זה להתחשב, יותר מאשר נעשה בערכאות הקודמות, ובכלל זה: היעדר עבר פלילי בתחום הסמיים; עמדתו של שירות המבחן, אשר המליך לאפשר למבקר להמשיך בהליך הטיפול בו החיל, ולהטיל עליו מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות; וכן, מצבו המשפחתית והבריאותית של המבוקש.

דין והכרעה

7. הלכה היא, כי רשות ערעור ב"גלאל שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה התקף, החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מוחoti או אי-צדק שנגרם למבקר (רע"פ 16/19171 קלבונה נ' מדינת ישראל (5.1.2017); רע"פ 16/1940 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.2016); רע"פ 15/8366 חמוד נ' מדינת ישראל (10.12.2015)). לאחר שעניינו בבקשת רשות הערעור ובנטפחה, נחה דעתך כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורota, וכי מדובר בעניינו הפרטיא של המבוקש, האotto לא. עוד אצין, כי הבקשה שלפניי נסובה, כל kolaha, על חומרת העונש שהשית בית משפט השלום על המבוקש, ואשר אושר בפסק דין של בית המשפט המחוזי. בית משפט זה פסק, לא אחת, כי בנסיבות מסווג זה אין מצדייקות, ככל, מעת רשות ערעור, אלא במקרים חריגים, בהם עסוקין בסטייה קיצונית מרף הענישה הנוגג והמקובל בעביבות דומות (רע"פ 16/10116 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 15/4512 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015); רע"פ 15/4265 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015)). בעניינו, ניכר כי עונשו של המבוקש אינם סותה מדיניות הענישה המקובלת בעביבות מסווג זה. לא זו אף זו, אלא שיעין בבקשת רשות הערעור מעלה כי מדובר באותו

ニימוקים שנכללו בערעור שהגיש המבוקש לבית המשפט המחוזי ונדרחו לגופם ומשכך, ברי כי הבקשה מהוות ניסיון לעורר "מקצת שיפורים" לתוכaat הערעור, ניסיון שאון להיעתר לו. די בטעמים אלו, כדי לדחות את הבקשה (רע"פ 7665/16 א. סבich למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התקמ"ת (14.11.2016); רע"פ 9632 מוקוה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)).

8. בבחינת מעלה מן הצורך, אצין כי גם לגופו של עניין דין הבקשה להידוחות. העונש שהושת על המבוקש הינו ראוי ומואزن, והוא מבטא התחשבות בכלל השיקולים לקוליה שהועלו במסגרת הבקשה, לרבות אינטראס השיקום שעמד במרכזה. לא נעלמו מעני מאמציו של המבוקש לשקם את עצמו ולתקן את דרכיו, כפי שעולה מטעוקיר שירות המבחן, ומיתר הנפסחים לבקשה. יחד עם זאת, לא ניתן להעתלם מחומרת העבירות שביצע המבוקש, שעה ששוחר בנסיבות במספר הزاد מנויות, גם אם אין מדובר בנסיבות העומדות ברף חומרה גבוהה במיוחד. כפי שנקבע, לא אחת, האינטראס הנוגע לשיקומו של הנאשם משרת את החברה בכללותה, ואולם מדובר בשיקול אחד מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט (שםחיאב נ' מדינת ישראל (20.4.2016); אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015); עמר נ' מדינת ישראל (24.3.2015)). במקרה דנן, לא מצאו הערכאות הקודמות כי שיקולי השיקום מצדיקים חריגה לקוליה ממתחמי העונישה שנקבעו, אף אני סבור כי אין בהליך השיקומי בו מצוי המבוקש כדי להצדיק סטייה לקוליה מהתמחם העונישה, עד כדי ביטול עונש המאסר לריצוי בפועל שהושת עלי. זאת, להבדיל מהתחשבות בשיקול זה לצורך הקלה במשך תקופת המאסר.

9. אשר על כן, בבקשת רשות הערעור נדחת בזאת. המבוקש יתייצב לריצוי עונשו ביום"ר "הדרים", ביום 11.5.2017 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירותי בתי הסוהר, כשברשוטו תעוזת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבוקש לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, בטלפון: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ז (20.4.2017).

ש | פ | ט